

Arrest

nr. 88 103 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat K. DASSEN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 16 november 2009 het Rijk binnen en diende op 6 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 8 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Konthakarankulam (district Omanthai, Sri Lanka) en bent u in het bezit van de Srilankaanse nationaliteit. Op 16 november 2009 kwam u vergezeld van uw moeder, N.L. (O.V. 6.528.042), in België aan. Diezelfde dag diende uw moeder in België een asielaanvraag in. U was op dat moment nog minderjarig. Op 19 november 2010 werd inzake deze asielaanvraag van uw moeder door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 1 maart 2011 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 10 mei 2011 werd het beroep tegen deze beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door de Raad van State verworpen. Zonder ooit vanuit België naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, hebt u hier zelf op 6 maart 2012 asiel aangevraagd, aangezien u inmiddels meerderjarig bent geworden en door deze eigen asielaanvraag in aanmerking kon komen voor een uitkering als alleenstaande. Uit uw verklaringen afgelegd ten overstaan van het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde vluchtmotieven die door uw moeder werd ingeroepen bij haar asielaanvraag. Zo beaamde u dat u en uw moeder in 2009 Sri Lanka verlieten nadat een gewapende groep die banden heeft met het leger dat jaar drie keer bij jullie thuis langskwamen op zoek naar uw broer, Nela Kandan Nitheepan. Deze had zich in 2002 aangesloten bij het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Sinds 2002 hadden jullie geen contact meer met hem. Jullie belagers dreigden er tijdens deze bezoeken mee u te ontvoeren of te doden. Dit deed uw moeder besluiten het land te verlaten. Daarnaast haalde u tevens aan dat in 2011 diezelfde gewapende groep opnieuw in Sri Lanka naar u op zoek ging, wat uw vader, die achtergebleven is in Sri Lanka, deed beslissen onder te duiken. Sinds juni 2011 heeft u geen nieuws meer over uw vader in Sri Lanka. U vreest als alleenstaand meisje bij terugkeer naar Sri Lanka voor uw leven. U wordt nog steeds gezocht in Sri Lanka. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een gecertificeerde kopie van uw geboorteakte en uw schoolidentiteitskaart.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen duidelijk blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op de dezelfde vluchtmotieven die terzake reeds door uw moeder werden uiteengezet bij haar eerdere asielaanvraag in België en op motieven die voortvloeien uit deze door uw moeder aangehaalde problemen. In het kader van deze eerdere asielaanvraag van uw moeder in België werd evenwel reeds een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, dit op grond van ongeloofwaardige verklaringen en het gebrek aan stavingsdocumenten die de kern van haar asielaanvraag omvatten en ontkrachten, met name dat uw broer lid zou zijn geweest van het LTTE en jullie bijgevolg hierdoor zouden gevisieerd zijn geweest in Sri Lanka, alsook op basis van een weinig geloofwaardige uitleg over jullie reisweg naar België. Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U hebt immers géén nieuwe elementen ter sprake gebracht die een ander licht werpen op voornoemde appreciatie. Integendeel, u stelde in 2011 opnieuw door een gewapende groepering die aanleunt bij het leger gezocht te worden in Sri Lanka. U kon evenwel geen logische en overtuigende verklaring aanbrengen waarom de autoriteiten of een daarmee gelinkte gewapende groepering - waarvan u overigens de naam niet bleek te kennen - u plotseling, nadat u reeds sinds 2009 het land verlaten heeft, opnieuw zouden viseren (gehoorverslag CGVS, p. 2, 4 en 5). U legde in dit verband evenmin enig stavingsdocument neer.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit, etnische origine en afkomst uit het Noorden van Sri Lanka staat hier immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept de schending van de motiveringsplicht in, en wijst op “*artikel 62 van de vreemdelingenwet*” en “*de wet van 29 juli 1991*”.

2.3. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster roept de “*schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet*” in.

3.2. Verzoekster verklaart in 2009 Sri Lanka als minderjarige te zijn ontvlucht samen met haar moeder, omdat hun gezin gevisieerd werd door het leger en een “*daarmee samenwerkende gewapende groep*” (gehoorverslag CGVS, p.4), omwille van het activisme van haar broer voor het LTTE, en haar “*moeder was bang dat ons iets zou overkomen en besloot het land te verlaten*” (zie vragenlijst). In maart 2012 diende verzoekster een asielaanvraag in op “*advies van de assistent van het OCMW*” omdat “*ik zou dan niet in aanmerking kunnen komen voor een alleenstaande uitkering door de negatieve beslissing in de AA; want in september ging ik uit mijn woning toen ik 18 werd*” (gehoorverslag CGVS, p.5).

3.3. De asielaanvraag van verzoeksters moeder werd ongegrond bevonden omdat er geen geloof kon worden gehecht aan het asielrelaas daar verzoeksters moeder haar reisweg niet had aangetoond, haar LTTE-profiel omwille van het activisme van haar zoon niet kon overtuigen gezien zij de “*activiteiten van haar zoon niet minimaal kon toelichten, incoherente verklaringen aflegde over zijn al dan niet gedwongen toetreding tot de LTTE en zelfs niet met zekerheid weet of haar zoon überhaupt wel voor de LTTE actief was*”, en zij evenmin aannemelijk wist te maken dat haar broer na jaren spoorloos te zijn geweest plots werd gezocht door de autoriteiten, en waarom zij als familielid in tegenstelling tot haar echtgenote en zus eveneens zou worden gezocht (RvV 1 maart 2011, nr.57.099).

3.4. Eens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft hij wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

3.5. Verzoekster baseert zich uitsluitend op dezelfde motieven als haar moeder die door de Raad reeds werden beoordeeld. De bevoegdheid van de Raad is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook deze die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van de identieke asielaanvraag zijn afgelegd door familieleden. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen.

3.6. Verzoekster wijst erop dat in 2011 de gewapende groep opnieuw bij haar thuis is langsgekomen op zoek naar haar en dat omwille van dit bezoek haar vader is ondergedoken. Sedert juni 2011 heeft verzoekster geen nieuws meer over haar vader. Dit is een nieuw element dat tijdens de asielaanvraag van verzoeksters moeder nog niet werd beoordeeld. Verzoekster haalt verder aan dat zij onmogelijk als alleenstaand meisje terug kan keren naar haar land en dat op het vliegveld de CID actief is, die vragen zullen stellen als zij terugkomt en die zullen vragen waarom zij Sri Lanka verlaten heeft. Verzoekster

meent dat op dat ogenblik de kans zeer groot is dat zal uitkomen dat ze nog gezocht worden of dat haar broer lid was van het LTTE. Tenslotte argumenteert verzoekster dat de toestand in Sri Lanka “*op zijn minst ernstig en zorgwekkend*” is en wijst op het “Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka” van juli 2011, waaruit zij een passage toevoegt aan het verzoekschrift.

3.7. Het dient te worden herhaald dat de asielaanvraag van verzoeksters moeder werd afgewezen en verzoekster niet kon toelichten om welke reden zij plots, ruim twee jaar na het einde van de oorlog en na haar vertrek uit Sri Lanka gevisieerd wordt door de autoriteiten en door een onbekende gewapende groep. Dit klemt te meer nu verzoekster minderjarig was bij haar vertrek uit Sri Lanka en pas tien jaar oud was toen ze alle contact verloor met haar (LTTE) broer.

3.8. Bij het verzoekschrift worden documenten van het Rode Kruis gevoegd waaronder een opsporingsbericht van het Rode Kruis van 16 mei 2012. Uit de neergelegde documenten van het Rode Kruis kan enkel worden afgeleid dat verzoeksters moeder destijds een aanvraag deed bij het Rode Kruis om haar zoon op te sporen, en als antwoord kreeg dat deze niet teruggevonden werd in de database, en verzoekster zelf een beroep deed op het Rode Kruis om haar vader op te sporen. Verzoeksters moeder toonde echter niet aan dat het asielrelaas waarachtig is en verzoekster brengt naast de Rode Kruis documenten geen nieuwe elementen aan, zodat evenmin kan worden aangenomen dat het Rode Kruis deze personen sowieso als vermisten heeft geregistreerd. Dit klemt te meer nu verzoeksters moeder “*niet de minste inspanning deed om informatie over haar zoon te verkrijgen die naar ze beweerde zeven jaar vermist was*” en haar echtgenoot volgens haar verklaringen “*door de Sri Lankaase autoriteiten verzorgd werd toen hij in de oorlog toevallig gewond werd door een mortier*” (RvV 1 maart 2011, nr. 57099).

3.9. Verzoekster beperkt zich verder tot blote beweringen en het louter herhalen en bevestigen van het asielrelaas van haar moeder dat reeds ongeloofwaardig bevonden werd door de Belgische asielinstanties doch voert geen elementen aan die de geloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen herstellen, noch biedt zij een aannemelijke verklaring voor de hiaten in haar eigen verklaringen, waar de bestreden beslissing terecht op wijst. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier. De Raad dient dan ook vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.10. De overige neergelegde documenten kunnen verzoeksters asielmotieven niet adstrueren. De geboorteakte, identiteitskaart en school-identiteitskaart staven verzoeksters identiteit, die niet ter discussie staat.

3.11. Wat de veiligheidssituatie in Sri Lanka betreft blijkt uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier dat in juli 2011 door het UNHCR werd bevestigd dat zij vasthoudt aan de “*UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka*” van 5 juli waarin duidelijk wordt gesteld dat, gezien het einde van de vijandelijkheden, Sri Lankanen afkomstig uit het noorden van het land niet langer een beroep op internationale bescherming kunnen laten gelden enkel en alleen op basis van het risico op willekeurig geweld. In het licht van de verbeterde mensenrechten- en veiligheidssituatie in Sri Lanka is er niet langer een nood aan een collectieve bescherming voor Sri Lankanen van Tamil-etnie afkomstig uit het noorden van het land. Derhalve dienen alle asielverzoeken van Sri Lankaanse asielzoekers op hun individuele merites te worden beoordeeld. De Raad erkent eveneens dat uit deze Guidelines 2010 blijkt dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE als een risicoprofiel kunnen worden beschouwd. Echter, in dergelijk geval moet uit het individuele dossier - namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen - blijken of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met het LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming – *quod in casu non*. De commissaris-generaal stelde immers terecht vast dat aan verzoeksters LTTE-profiel geen geloof kon worden gehecht. Verzoekster kan dan ook allerminst staande houden dat er in haren hoofde objectieve redenen voorhanden zijn om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren. Verzoekster is alleenstaand in België en verloor een jaar geleden alle contact met haar moeder. Verzoeksters bewering dat ze niemand meer heeft in Sri Lanka -wat een loutere bewering is- kan bezwaarlijk de nood aan internationale bescherming aantonen.

3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekster roept de schending in van “*artikel 48/4 van de vreemdelingenwet*”, en wijst tevens op “*artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens*”.

4.2. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

4.3. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Aldus dient wederom te worden benadrukt dat verzoekster haar asielaanvraag niet geloofwaardig voorkomt, dat zij geen LTTE-profiel aannemelijk heeft gemaakt, laat staan dat zij hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK